

Βαρεία

μή ποτ' έντυχεῖν
νότου βαρείας.

Φιλοκτ. 1330.

Ανγρὰ

πρῶτον μὲν νότου παύσει λυγρὰς.

Αὐτ. 1424.

Βιαιά

καὶ νῦν, ὡς βιαιὰς
ἔγεται πάνδαμος ἀμὰ πόλις ἐπὶ νότου.

Ἀντιγ. 1141.

ἰού ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
ράκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.

Φιλοκτ. 39.

Ἐπιτηδευματικά.

Οὐδαμοῦ ἐν τοῖς ὁράμασι τοῦ ποιητοῦ ἀπαντᾷ ὄνομα ἱατροῦ,
μόνον τὸ τοῖς ἱατροῖς ἀποδιδόμενον ἐπίθετον Ἀσκληπιάδης.

Ὁ Νεοπτόλεμος λέγει πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην :

Καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν έντυχὼν Ἀσκληπιάδην νότου μαλαχθῆς τῆσδε.

Φιλοκτ. 1334.

Ὁ Ἡρακλῆς λέγει πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην :

Ἐγὼ δ' Ἀσκληπιδόν

παυστήρα πέμψω σῆς νότου πρὸς ἴλιον.

Αὐτ. 1438.

Ὁ εὐγενὴς Αἴας ἀποχαιρετίζων τὴν δακρυροοῦσαν Τέκμησ-
σαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Εὐρύσάκην ἐπιλέγει :

οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ

θρηγεῖν ἐπωδάς πρὸς τομῶντι πήματι.

Αἴας, 582.

Ἄνευ τῆς θείας βοηθείας οὐδὲν ἰσχύει ἡ ἱατρικὴ μόνη περι-
θαλῆς, λέγει ὁ ποιητής, διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἡρακλέους :

τίς γὰρ ἀειδός, τίς δ' χειροτέγνης

ἱατορίας, ὅς τήνδ' ἄτην

χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσει

θαῦμα· ἂν πόρτωθεν ἰδοίμην.

Τραχινίαι, 1004.

Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάτδε μαντείας ἄμα

σωτήρ θ' ἴκοιτο καὶ νότου παυστήριος.

Οἰδίπους Τύραννος, 150.

οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον

καὶ μῶνον ἱατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

Τραχινίαι, 1209.

πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως

οἷα νόσφ' σύνεστιν· ἴς σέ προστάτην

σωτήρ᾽ αὖτ', ὦναξ, μῶνον ἐξευρίσκομεν.

Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων.

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν

μόνην ἂν εἰθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,

Οἰδίπ. Τύρ. 307.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΑΙΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ.

Οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ Κουρῆτες καὶ οἱ Κου-
ρῆτες καὶ οἱ Κορύβαντες, εἶνε κατὰ τοὺς παρ' ἀρχαίους Ἑλλήσι
μύθους, δαιμόνια ὄντα ἀνίκοντα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς θεᾶς
Ρέας ἢ Κυβέλης, ὅπως οἱ Σάτυροι καὶ Σιλῆνοι παρακολουθοῦσι
τὸν Διόνυσον καὶ οἱ Τελχῖνες τὸν Ποσειδῶνα². Πατρίς αὐτῶν λέ-
γεται τὸ ὄρος Ἰδὴν κείμενον, κατὰ Στράβωνα³, ἐν τῇ Τρωάδι Φρυ-
γίᾳ, ἐνθ' ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ γεωγράφου⁴ οἰκοῦντες
παρὰ τὴν ὑπώρειαν τοῦ εἰρημένου ὄρους ὡς οἱ πρῶτοι τῆς χώρας

οἰκῆτορες. Ἐντεῦθεν ὁμῶς δὴν τῷ χρόνῳ μετανίστανται εἰς τὴν
νῆσον Κρήτην, ἐνθα τὸ αὐτὸ ἀπαντᾷ ὄρος, περὶ δ' οἰκοῦσι⁵.

Τὸ ὄνομα «Δάκτυλοι» φαίνεται οὐδὲν ἄλλο σημαῖνον, ἢ ὅτι
καὶ οἱ τῆς χειρὸς δάκτυλοι· ἐξηνέχθησαν ὁμῶς ἐκπαλαί διάφοροι
ἐρμηνεῖαι, ὧν πιθανώτερα φαίνεται ἡ ἀποδεχομένη τὴν ὀνομα-
σίαν παραχθεῖσαν ἐκ τῆς ἐπιτηδευτικότητος καὶ τέχνης τῶν χειρῶν
τῶν μεταλλουργῶν τούτων δαιμόνων τῶν δασῶν, διότι «καὶ οἱ
τῆς χειρὸς δάκτυλοι τεχνῖται τε καὶ πάντων ἐργάται», κατὰ τὸν
Πολυδεύκην⁶. Δὲν δυνάμεθα δὲ καὶ ὡς ζῶντας ἐντὸς τῶν δασῶν
νὰ ὑπολάβωμεν αὐτοὺς ὄντας νάνους τινὰς τὴν σωματικὴν κα-
τασκευὴν καὶ ἀνάπτυξιν, ὡς παρὰ τισὶν ἄλλοις λαοῖς συμβαίνει
καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ γερμανικῇ μυθολογίᾳ⁷, διότι ἐνισχυοῦ τοῦ ἀρχαίου
ἔπους «Φορωνίδος⁸» τῶν Δακτύλων τούτων τις καλεῖται «μέγας»
ἕτερος δὲ «ὑπερόβιος».

Ἀνεφέροντο τὸ παλαιὸν πέντε Δάκτυλοι, ἢ δέκα, ἢ καὶ
πλείονες ἀριθμοῦμενοι πάντοτε τῇ βοηθείᾳ τῶν δακτύλων μιᾶς
ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὁ δὲ Στράβων⁹ τοὺς ἐν Κρήτῃ γεν-
νηθέντας ἀνδρας Ἰδαίους Δακτύλους ἀναθιβάει εἰς ἑκατόν·
ἐπίσης ἀνεφέροντο καὶ δεξιοὶ καὶ ἀριστεροὶ Δάκτυλοι, οὓς μετὰ
ταῦτα διέκριναν εἰς ἄρρενας καὶ θήλειους¹⁰.

Ἄλλη τις τῶν ἀρχαίων παραδόσεων ἄλλως ἐρμηνεύει τὴν
παραγωγὴν τοῦ ὀνόματος «Δακτύλων»· ὅτε, λέγει, ἔτικτε τοὺς
Δακτύλους τούτους ἡ Ρέα, ἢ νύμφη τις τοῦ ὄρους Ἰδῆς, ἥραπα-
σεν ἐν στιγμῇ σφοδρῶν ὠδίνων τὴν γῆν διὰ τῶν δακτύλων καὶ
ἐντεῦθεν ἡ προκειμένη ὀνομασία· ἢ ἐκλήθησαν Δάκτυλοι, διότι
ἐγένοντο ἐκ τῆς κόπωσης, ἣν αἱ τροφοὶ τοῦ Ἰδαίου Διὸς ἐροῦσαν
διὰ τῶν δακτύλων ὀπίσθεν αὐτῶν¹¹. Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχωσι τὰ
περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι
οἱ δαίμονες οὗτοι οὐδέποτε ἀπέβαλον τὸ πάλαι τὸν ἰδιάζοντα
χαρακτῆρα τῆς περὶ τὸ μεταλλουργεῖν ἐπιτηδευτικότητος αὐτῶν,
ἣν ὑποπλοῦσι καὶ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἔπει «Φορωνίδι» ἀναφερό-
μενα ὀνόματα ἀσιατῶν Ἰδαίων Δακτύλων¹², ἥτοι τὸ ὄνομα Κέλ-
μις¹³, Δαμναμενεὺς¹⁴ καὶ Ἀκμων. Πάντες δ' οὗτοι, κατὰ τὴν
«Φορωνίδα»¹⁵, εἶνε εὐπάλαμοι¹⁶ θεράποντες ὀρεῖς Ἀδραστεῖς,
οἱ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστου εὗρον ἐν οὐρείῃσι νά-
παις, ἰόντα σίδηρον, ἔς πυρρ' ἦνεγκαν καὶ ἀρίπρεπες ἔργον
ἔδειξαν. Κατὰ δὲ τὸν Overbeek¹⁷ Κέλμις σημαίνει σφύραν, Δα-
μναμενεὺς λαβίδα καὶ Ἀκμων τὸ παρ' ἡμῖν ἄμῳν.

Ἦσαν λοιπὸν οἱ Δάκτυλοι γένος δαιμόνων, ὅπως καὶ οἱ Κύ-
κλωπες καὶ οἱ Τελχῖνες, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὑπηρετοῦσι
τὴν Ἰδαίαν μνῆρα, ἥτις ὡς ὑψίστη θεὰ τοῦ ὄρους Ἰδῆς ἐδέσπο-
ζε καὶ ὑπνικοῦτο καὶ παρὰ τοῖς μεταλλουργοῖς τούτοις καὶ πα-
ρὰ πᾶσι τοῖς δαίμοσι τοῦ κράτους αὐτῆς. Ὑπελήθησαν δὲ οἱ
Δάκτυλοι καὶ ὡς γόντες¹⁸ καὶ ὡς ἐφευρετὰ παντοίων τεχνῶν
πρὸς δὲ καὶ τοῦ μουσικοῦ ἥχου καὶ χρόνου, ἀνακάλυψις, εἰς ἣν
βεβαίως τὴν πρῶτην ἀφορμὴν παρέδχεν ἡ σφύρα συγκρουομένη
τῷ ἄκμονι. Ὑπὸ τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην ἔπουν ἀναφέρονται
οἱ Δάκτυλοι ὡς διδάσκαλοι τοῦ Πάριδος ἐν τῇ μουσικῇ, ὅπως ὁ
Χείρων μνημονεύεται διδάσκαλος τοῦ Ἀχιλλέως¹⁹. Ἄλλ' ὅτι μετὰ
ταῦτα γενικὴ ἐπεκράτησε σύγχυσις μυστηρίων καὶ μύθων Κρή-
της καὶ Σαμοθράκης, ἢ ἐπελθούσα τῶν χρόνων ἐκείνων δεισιδαι-
μονία συνέχεεν ὅλως τὴν ἀρχικὴν τῶν Δακτύλων φύσιν, συνανα-
μίξασα αὐτοὺς καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν ὀρφικὴν θεολογίαν²⁰. Μό-
νον δ' ἐπὶ τῆς νήσου Κύπρου, ὅπου ἀναφέρονται ὡσαύτως ὑ-
πάρχοντες τὸ πάλαι οἱ Δάκτυλοι, διεφυλάχθη ὁ χαρακτῆρ αὐτῶν
ὡς μεταλλουργῶν δαιμόνων²¹.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1) L. Preller : Griechische Mythologie I. Berlin 1872. σ. 543—544.

2) Preller : Griech. Myth. κτλ. I. σ. 539—540.

3) 10, 473. «πάντες δὲ ὑπειλήφασιν (τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους) ἐν Φρυγίᾳ ὠκηκότας περὶ τὴν Ἰδὴν, Φρυγίαν τὴν Τρωάδα καλοῦντες, διὰ τὸ τοὺς Φρύγας ἐπικρατῆσαι πλησιχώρους ὄντας, τῆς Τροίας ἐκπεπορη-
μένης».

4) Στρ. 10, 473. «Δακτύλους δ' Ἰδαίους φασὶ τινες κεκλήσθαι τοὺς πρῶτους οἰκῆτορας τῆς κατὰ τὴν Ἰδὴν ὑπώρειας».

5) Στρ. 10, 473. Διοδ. 5, 64, 17, 7. Περὶ τῶν Δακτύλων πρὸβλ. Lobeck ἐν Ἀγλαοφῶντι 1156—1181.

6) Ὀνομαστικόν, 2, 156. «Τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους κεκλήσθαι λέ-

γούσιν οἱ μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅτι πέντε, οἱ δὲ κατὰ τὰ τῆ Ρέα πάνθ' ὑποურγεῖν, ὅτι καὶ οἱ τῆς χειρὸς δάκτυλοι τεγνύται τε καὶ πάντων ἐργάζεται».

7) Preller : Griech. Mythol. κτλ. I. σ. 543.

8) Παρὰ Σχολ. Ἀπολλων. I, 1129.

9) 10, 473.

10) Στρ. 10, 573. «Σοφοκλῆς δὲ οἶεται πέντε τοὺς πρώτους ἄρσενας γενέσθαι, οἱ σίδηρόν τε ἔξευρον καὶ εἰργάσαντο ποῦτοι καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων, πέντε δὲ καὶ τὰς ἀδελφὰς τούτων». Πρβλ. Σοφοκλ. Ἀπότ. 336.

11) Σχολ. Ἀπολλων. I, 1129. Μ. Ἑτυμολ. «Ἰδαῖοι». Preller, Myth. σ. 544.

12) Preller : Griech. Mythol. I. σ. 544.

13) Πρβλ. παρ' Ἡσυχίω «Κελάς=θέρμη».

14) Δαμνήμενος ἐκ τοῦ δαμνῶ καὶ δαμνήμι, ἐπικ. τύπ. τοῦ δαμάξω. ἰδ. Ἱ. Πανταζίδου : Λεξικὸν Ὀμηρικόν, Ἀθην. 1874, σ. 148. Εἰρ. Ἀλκχστis 980 «τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζειν σὺ βίᾳ σίδηρον». Πρβλ. καὶ τὸν Στωϊκ. Κορνοῦτον «περὶ τῆς πῶν θεῶν φύσεως» : 19 «τῇ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζεται».

15) Παρὰ Σχ. Ἀπολλ. I, 1129.

16) O. Overbeck : Geschichte der griech. Plastik : Leipzig 1881 I. σ. 25, δι' ὅτων λέγει φαίνεται ἀποδεχόμενος τὸ ἐπίθετον «εὐχειρ ἢ εὐπάλαμος» εἰς ἄλλους τεχνίτας ἀναφερόμενον.

17) Geschichte der gr. Plastik : σ. 251.

18) Στρ. 10, 473 «πάντες δὲ καὶ γόητας ὑπεκλήφασι τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους» πρβλ. καὶ Πλουτ. Νομ. 15. «δυνάμει δὲ φαρμάκων καὶ δεινότητι τῆς περὶ τὰ θεῖα γοητείας λείγονται ταῦτά τοις ὕφ' Ἑλλήνων προσαγορευθεῖσιν Ἰδαίοις Δακτύλοις σοφίζόμενοι (ὁ Πίκοι καὶ ὁ Φαῖνος)».

19) Πλουτ. περὶ Μουσ. Σχ. ἰλ. 22, 391. Lobbeck Ἀγλαοφῶν 1162.

20) Διοδ. 5, 64. Κάκη Ἀλεξ. Στρωμ. I, σ. 362 P.

21) Engel : Kypros I. σ. 194, ἐφεξῆς.

Π. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ δ. φ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὰς ἀνασκευὰς τῶν Δελφῶν ἄς ἀνεβέβητο, ὡς γνωστὸν, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἐξαιρουμένη ἀπὸ ἡμερῶν.

— Ἐν Χάμπτον Φώλς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς εἰς τῶν ἐσχιστέρων ἀνδρῶν τῆς Ἀμερικῆς ὁ Ψάωνης Χουίττιερ, ὁ ὁποῖος, ἐξαίρουμένην τοῦ Λοκαφέλω, ἦν ὁδημοτικώτατος τῶν ποιητῶν τοῦ Νέου Κόσμου. Τὰς ποιήσεις αὐτοῦ, ἀπεικόνισμα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, διακρίνουσιν εἰλικρίνεια, ἀπλότης καὶ γενναϊότης φρονήματος.

Ἐν τῷ Ἀσπεί Ἀθηνῶν ὁ ἐν Παρισίοις τὰς διατριβὰς ποιοῦμενος κ. Δημ. Βικέλας, ὁ γνωστὸς λόγιος, ἐκτενῆ ἐδημοσίευσεν καὶ ἐμβριθῆ κρίσιν περὶ τοῦ οἱ πρὸ πολλοῦ ἐκδομένου ἱστορικοῦ συγγράμματος τοῦ σέρβου διπλωμάτου Mijatovich. Ὁ κ. Βικέλας ἰδίᾳ πραγματευόμενος περὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τῶν μέσων τοῦ 19 αἰῶνος καταδείκνυσιν ὅσα παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραφάντων ἤρυστο ὁ σέρβος συγγραφεὺς καὶ παρατηρεῖ ὅτι οὗτος δὲν εἶχεν ὅπ' ὄψιν τὸν αἰνιγμαστὸν Παπάτην.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι ἐδημοσιεύθη ἀνάλυσις τοῦ βιβλίου τοῦ von Meling (ὅστις καθά φέρεται εἶναι συγγενὴς τοῦ κ. Μ. Παπαρηγοπούλου) «Griechenland in unsern Tagen».

Πλὴν τοῦ ἐν Μιλάνῳ λίαν ἐνδιαφέροντος φιλολογικοῦ συνεδρίου, ἐν Βρυξέλλαις ἐποιήσατο ἐναρξὲν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ 2) 14 7) θρίου ἑτερόν συνεδρίον διεθνές, τῆς γυναικολογίας ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν Ἀκαδημιῶν. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς γεωργίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων κ. de Bruyn προσεφώνησεν τῷ συνεδρίῳ καὶ ἠγγεῖλεν ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν ἐπισκεφθήσεται αὐτὸ ὁ

βασιλεὺς. Ὁ κ. Pean ἐξέφρασε τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν, ἣν οἱ γάλλοι ἀντιπρόσωποι εὐρίσκουσιν ἐν Βελγικῇ. Μετὰ τὴν συνεδρίαν ὁ ὑπουργὸς ἦνοιξε τὴν τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων ἐκθεσιν, τὴν προτηρημένην τῷ συνεδρίῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἰαπωνικὰ τοιχοχάρτα. — Ἡ νεωτέρι τῆς ἐν τῷ ζητήματι τῆς οἰκιακῆς διακοσμώσεως ἔγκειται ἐν τῇ χρήσει τῶν ἰαπωνικῶν τοιχοχάρτων. Ἕτινα ἔχουσιν ἐφ' ἑαυτῶν παραστάσεις διὰ προίχοντος χάρτου. Τὰ τοιχοχάρτα ταῦτα, ὡς ἐκ τοῦ ἀπανηροῦ αὐτῶν, ἐχρησιμοποιοῦντο μόνον ἐν μεγάλαις οἰκίαις ἢ δὴ ὅμως ἔρξαντο νὰ καθιστῶνται γενικώτερα καὶ μεγάλα βιομηχανικὰ ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐργαστήσια κατασκευάζουσιν αὐτὰ εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀγγλίαν, Ἀμερικὴν καὶ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς. Τὰ σχεδιασμάτα ὅμως τῶν τοιχοχάρτων τούτων δὲν εἶναι ἐπιχώρια, καθόσον οἱ Ἰάπωνες, ἐδανείσθησαν ἕντα τῶν ὡραιότερων ἐνετικῶν ὁλλανδικῶν, γαλλικῶν καὶ ἀρχαίων ἀγγλικῶν τοιοῦτων. Ἐν ἐξακολουθήσει ὁ συρμὸς οὗτος οἱ καλλιτέχναι ζημιωθήσονται, διότι περιτταὶ θ' ἀποβῶσι πλέον αἱ εἰκόνες ἐν τοῖς οἰκίαις.

Τὰ χρώματα τῶν ἀνθέων. — Ἀνθακόμος τις λέγει ὅτι ὁ νόμος, ὅστις διευθύνει τὸν χρωματισμὸν τῶν ἀνθέων, καθίστησιν ἀδύνατον τὸ ἰῶδες ροδόχρουν. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον τὰ τρία χρώματα ἐρυθρόν, καυνοῦν καὶ κίτρινον οὐδέποτε ἐμφανίζονται πάντα ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει ἀνθέων· δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθη τοῦ αὐτοῦ εἶδους φέροντα ὅμως δύο τῶν ἀνωτέρω τριῶν χρωμάτων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ τρίτον. Οὕτως ἔχομεν τὸ ἐρυθρόν καὶ τὸ κίτρινον ρόδον, οὐχὶ ὅμως καὶ καυνοῦν. Ταῦτον συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα εἶδη ἀνθέων.

Ὁ ἡλεκτρισμὸς ἐν τῇ δημοδιογραφίᾳ. — Ἡ «Ἡμερησία Ἐφημερίς τῆς Βιρμιγγάμης» λέγεται ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἡμερησία ἐφημερίς ἡ ἐκτυπωμένη, κοπτομένη καὶ πτυστομένη διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Τὸ ρεῦμα προμηθεύει ἡ τῆς Βιρμιγγάμης ἐταιρία προμηθείας ἡλεκτρισμοῦ, ἡ δὲ γινομένη οἰκονομία ἔγκειται ἐν τῷ ἔξῃ, ὅτι ἡ ἡλεκτρικὴ δύναμις χρησιμοποιεῖται μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη αὐτῆς. Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ γνώμη ὅτι ὁ ἡλεκτρισμὸς εἶναι «νέα δύναμις»· ὁ ἡλεκτρισμὸς ἀπεδείχθη ὡς οἰκονομικὴ μέθοδος διανομῆς δυνάμεως, ἀλλ' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀπαιτεῖ δυνάμιν τινα πρὸς παραγωγὴν αὐτοῦ.

Σεισμὸς, ἡλεκτρισμὸς καὶ βλάστησις. — Ὁ Γκιόρν συνέλεγεν ἀρ' ἱκανοῦ πολλὰς παρατηρήσεις, ἐξ ὧν τεκμαίρεται ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν σεισμικῶν δονήσεων ἐπὶ τῆς βλαστήσεως ὑποβοηθοῦσι τὴν ταχύτεραν βλάστησιν τῶν σπόρων καὶ ταχύτεραν ἀνάπτυξιν τῶν νεαρῶν φυτῶν, συνεπαγόμενα οὕτω αὐξησιν τῆς φυτείας. Κατ' αὐτὸν τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ὀφείλονται, οὐχὶ εἰς ἄμεσον ἐπίρροσιν τῆς δονήσεως ἀλλ' εἰς τρία δευτερεύοντα αἰτία, ἐν οἷς καὶ ἡ παραγωγὴ ἡλεκτρισμοῦ.

Σχετικῶς πρὸς τ' ἀνωτέρω ἀξιολογούμενα φαίνονται καὶ πειράματα τινὰ τοῦ καθηγητοῦ Α. Ἀλόν περὶ τῆς ἐπίρροσος τοῦ ατμοσφαιρικοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυτῶν. Ἐπὶ παρατηρήσεων γενομένων κυρίως ἐπὶ τοῦ καπνοῦ (Nicotiana tabacum) ἐπὶ τῆς ζέας (Zea mais), τῶν καυμάτων (Vicia faba) κλπ. οὗτος συμπεραίνει ὅτι ἡ ἐπίρροσ αὐτὴ εἶναι εὐεργετικὴ.

Περαιτέρω πειράματα ἀπεδείξαν ὅτι ὁ ἡλεκτρισμὸς τοῦ εἰσέφους ἔχει παραπλήσιαν ἐπίρροσιν ἐπὶ τῆς βλαστήσεως τῶν σπόρων.

Αἱ πεπτικαὶ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις. — Ὁ ἀνθρώπινος στόμαχος θαυμάσιος κέκτηται δυνάμεις ἐξοικειώσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς περιστάσεις. Ὅτε ὁ ναυτικὸς Μπλάι καὶ οἱ ὕπ' αὐτὸν 18 ἄνδρες ἐξεδιήθησαν τοῦ σκάφους Bounty διὰ λέμβου ὑπὸ τῶν στασιαστῶν, ἐπὶ 41 ἡμέρας ἔζησαν τρώγοντες καθ' ἡμέραν ἕκαστος τὸ 1/25 λίτρον ὑδατοῦ καὶ πίνοντες 1/4 κοτύλης (pint) ὑδατος. Τῷ 1880 ὁ ἱατρὸς Τάινερ ἔζησε δι' ὕδατος μόνον, καθὰ λέγεται, ἐπὶ 40 ἡμέρας· παραπλήσια δ' ἔπραξαν ὁ